

de Indkaldelser, der ere nødvendige for Mandfabels Uddannelses Skyld. Den Bestemmelse, hvorom der her er Tale, er imidlertid begrundet i helt andre Omstændigheder end Hensynet til Uddannelsen. Til overordentlige Indkaldelse under ekstraordinære Forhold kunne de fornødne Bøvels derfor ikke forlænges i Henshold til Søværnsloven, men de maa begjæres paa sædvanlig Maade ved Finants- eller Tillegsbewillingslove under Paaberaabelser af de særlige Omstændigheder, hvori de søge deres Begrundelse.

Uf Løgsdrulleartilleristerne foreslaar Lovudkastet det samme Antal udtagne til Reserveunderofficerer, som der kan udtages efter den gjældende Lov, nemlig 30, men som der iøvrigt (Sfr. Bilag Nr. 5) af forskellige Grunde ikke har været udtaget i de forløbene Aar. Udvalget forudsætter, at Bestemmelsen i Lovforslagets Paragraf er at forstaa saaledes, at Udtagelsen ikke sker lige umiddelbart før, men en passende Tid forud for Afslutningen af den i § 8 nævnte Uddannelsesetid, og tiltræder under denne Forudsætning Forslaget. Naar der imidlertid tillige foreslaas, at de udtagne Reserveunderofficerer skulle blive 9 Maaneder længere til Tjeneste end de øvrige Søartillerister, da kan Udvalget ikke tilraade at gaa saa vidt, idet det anser en forfat Tjeneste af 3 til 6 Maaneder for tilstrækkelig, naar de Paagjældende saa tidlig som muligt udtages til at blive uddannede til Underofficerer. (Sfr. Ændringsforslag Nr. 9).

3die Aargangs Artillerister er i Lovudkastet foreslaaet regelmæssig indkaldt til 30 Dages Øvelse. Dette Forslag er begrundet ved en bestemt Øvelsesplan for Mandfabet, idet dets 3die og 4de yngste Aargange i Krigstid tænkes anvendte i andre Skibe end dem, hvori de som 1ste Aargang ere bleve indøvede. Udgiften ved dette Forslags Gjenmæsselse kan i Henshold til den i Bilag Nr. 11 angivne Beregning anslaaes til ca. 20,000 Kr. paa Marineministeriets Budget foruden ca. 5,000 Kr. paa Justitsministeriets. Et Mindretal (Dinesen, N. P. Jensen, Paulsen, Scavenius og Thomsen) slutter sig til det fremsatte Forslag, forbi det formener, at det til Søværnet udfærdige Løgsdrullemandskab med Hensyn til Børnepligtens Opfyldelse er langt heldigere stillet end Herrens Mandskab, og at der derfor ikke er nogen Grund til særligt at fritage det for Indkaldelse, naar en saadan er af væsentlig Betydning for Uddannelsen. Den første Øvelsesetid er efter dette Mindretals Opfattelse saa kort, at en Gjenindkaldelse endog vilde være meget ønskelig, naar Mandfabet af de ældre Aargange i Tilfælde af Krig skulde gjøre Tjeneste i de samme Skibe, hvor de først ere bleve uddannede, men endnu langt mere, naar dette ikke skal finde Sted. At erstatte en saadan Gjenindkaldelse ved en Forøgelse i den aarlige Tilgang af Mandskab, saa at den hele Flaade for Løgsdrullemandskabets Vedkom-

mende kunde bemandedes med kun et Par Aarganges Mandskab, vilde efter dette Mindretals Opfattelse baade være uønskelig kostbart og uhensigtsmæssigt, da der derved vilde ske en ikke tilstrækkelig begrundet Formindskelse i den aarlige Tilgang til Folket. Et andet Mindretal (Bernsten, B. Holm, Salskstein-Ledreborg, Rjer og Stenbøl) kan derimod ikke tiltræde dette Forslag, som paalægger den værnepligtige Befolkning en ny, personlig Byrde, som ikke før har været anset nødvendig og derfor ikke var paabuden ved Loven af 24de April 1868. Et tredje Mindretal (Berg, L. Pedersen, Skytte og J. Sørensen) skal herom udtale, at, uagtet det ikke i Almindelighed kan indrømme, at det udfærdige Løgsdrullemandskab ved Søværnet er langt heldigere stillet med Hensyn til Børnepligtens Opfyldelse end Herrens Mandskab, idet den væsentlig forskellige Tjeneste tilføje ikke falder Alle lige byrde, saa erkjender det dog paa den anden Side, at Hensynet til Mandfabet, naar der anstilles en Sammenligning med Tjenesten i Hæren, ikke kan være det eneste Bestemmende ligoverfor Mindretallets Stilling til Spørgsmaalet om Gjenindkaldelse. Dette Mindretal skjønner ikke rettere end, at, dersom de hidtil fulgte Regler for Uddannelsen skulde underkastes den foreslaaede Afvigelse, dette da maatte kunne begrunde Forandringer i Bestemmelserne saavel med Hensyn til den første Uddannelse som i alt Fald tilbørlig med Hensyn til Antallet af Befalingsmænd, ligesom ogsaa Spørgsmaalet om den aarlige Udrukning berøres deraf. I disse Henseender maa Mindretallet derfor, uanset de nu fremsatte Forslag, forbeholde sig sin Stilling under de mulig fremsatte Overveielser om denne Sag. (Sfr. Ændringsforslag Nr. 12.)

Udvalget foreslaar, at §§ 10 og 11 (Ændringsforslag Nr. 10 og 11) udgaa som Detailbestemmelser, der mere henhøre under Administrationens end under Lovgivningsmagtens Omraade. Det er det samme Hensyn, der har ledet et Mindretal til at foreslaa, at Slutningsordene i § 12 skulle udgaa. (Ændringsforslag Nr. 13.)

De aarlige Udrustringer.

§ 14.

Efter Loven af 24de April 1868 skal der foretages „en aarlig Udrustring af Krigsskibe, beregnet paa en Udgift, der svarer til Skibsbesættninger af tilsammen omtrent 1,200 Mand i 6 Maaneder.“

Naar der kun ses hen til de egentlige Øvelsesudrustringer (altsaa Udrustring af Kongens Dampskib og Fartøier til Opmaalning eller til Troppetransport holdte ude af Betragtning), har der siden 1869 været bevilget følgende Udrustringsbøvels, og naar Mandfabet i Logiskibet fra-regnes, har der i de forskellige Finantsaar fundet